

Водночас в одному з останніх документів Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) наголошує, що канабіс із вмістом ТГК до 0,2% взагалі не є наркотичною речовиною та повинен бути виключений з регулювання міжнародних конвенцій про наркотичні речовини.

Висновок. Доцільним є використання канабісу в лікувальних цілях, що потребує внесення в діюче законодавство відповідних дозволів для проведення його наукових досліджень і застосування лікувальними закладами. Необхідно визначити конкретні норми дозволених обсягів вирощування конопель, правила їх зберігання й доступу під контролем правоохоронних органів. Доступ пацієнтів до препаратів на основі канабісу слід визнати складовою реалізації їхнього права на медичну допомогу. При цьому важливо забезпечити легалізацію застосування медичного канабісу в наукових цілях і медицині достовірною роз'яснювальною інформацією громадськості.

ІНДИВІДУАЛІЗОВАНІ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ ДОГОВОРИ ПРО НАДАННЯ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ПОСЛУГ ЯК СПОСІБ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН «ЛІКАР-ПАЦІЄНТ»

Циганок В.С.

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Гамбург Л.С.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права
Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження. Визначення способу правового вирішення проблеми відповідальності сторін у правовідносинах із надання стоматологічних послуг на тлі процесу дороблення нормативів надання та показників якості стоматологічної допомоги.

Матеріали та методи. Нормативно-правова база України. Діалектичний, нормативно-догматичний, структурно-функціональний, та системно-аналітичний методи.

Отримані результати. Сьогодні правовідносини між закладом охорони здоров'я, лікарем і пацієнтом регулюються Конституцією України, законами України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», «Про захист прав споживачів» тощо. До 08.05.2014 р. діяли наказ МОЗ України № 305 від 22.11.2000 року «Про затвердження Критеріїв медико-економічної оцінки надання стоматологічної допомоги I, II та III рівнях (амбулаторна допомога)», а також наказ МОЗ України № 507 від 28.12.2002 року «Про затвердження нормативів надання стоматологічної допомоги та показників якості медичної допомоги». Нові відповідні відомчі підзаконні акти досі перебувають у проєктній стадії. Необхідність їх якнайшвидшої доробки водночас вимагає впровадження обов'язкових цивільно-правових договорів про надання стоматологічних послуг стосовно певних типових клінічних випадків. Господарююча особа, яка надає стоматологічні послуги, має розробити для кожного з їхніх видів окремі формуляри чи стандартні форми. Доцільним є укладання лікарями, які працюють з пацієнтами, індивідуалізованих договорів з останніми. Особа, яка отримує стоматологічну послугу, підписуючи такий документ, має можливість компетентно вибирати кількість і рівень якості послуг, беручи свою частину відповідальності за результат.

Висновки. Таким чином, оновлення відомчої правової бази з регламентації нормативів надання і показників якості стоматологічної допомоги та запровадження індивідуалізованих цивільно-правових договорів про надання стоматологічних послуг є ефективними інструментами безконфліктного юридичного вирішення будь-яких проблем, що можуть виникнути між закладом охорони здоров'я, лікарем-стоматологом і пацієнтом.

ФОРМУВАННЯ ЮРИДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЛІКАРЯ-СТОМАТОЛОГА ЯК ЧИННИК ЕФЕКТИВНОСТІ СТОМАТОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Циганок В.С.

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Гамбург Л.С.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права
Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження. Стрімка поява приватних клінік, швидкий розвиток стоматології як науки диктує реальну потребу спеціаліста у правових знаннях. Лікареві необхідний той обсяг правових знань задля того, щоб уникати правопорушень, змогти захиститися від різного роду посягань на свою честь і гідність. На жаль, в нашій країні недооцінена важливість підготування лікарів-юристів, наслідком чого є проблема формування законодавчої бази у даній сфері правових відносин.

Матеріали та методи. Нормативно-правова база України. Діалектичний, нормативно-догматичний, структурно-функціональний, системно-аналітичний методи.

Отримані результати. Лікарі, які в подальшому отримали також додаткову вищу юридичну освіту, здатні в якості компетентних спеціалістів брати участь у правотворчій діяльності з розробки проєктів нормативно-правових актів, спрямованих на правове регулювання сфери охорони здоров'я, включаючи стоматологічну діяльність. Зокрема, це стосується складання текстів типових цивільно-правових договорів з надання різних видів стоматологічної допомоги для їх використання у практичній стоматології. Подібна діяльність підвищить якість і ефективність правотворчої роботи органів державної влади та місцевого самоврядування, в тому числі – органів управління охороною здоров'я. Наразі питання післядипломної освіти та безперервного професійного розвитку лікарів регулюються Наказом МОЗ України від 22.02.2019 року № 446. Недостатність медико-правових знань у певної кількості лікарів долається їх спонуканням і заохоченням до навчання у магістратурі зі здобуванням другої вищої (юридичної) освіти. Частково вартість навчання має бути компенсована лікареві з коштів регіональних органів управління охорони здоров'я, уповноважених направляти зацікавлених лікарів до юридичних вишів країни.

Висновки. Таким чином, в умовах ринкової економіки, громадянського суспільства та правової держави висококваліфікований спеціаліст в стоматології сьогодні – це не тільки носій медичних (стоматологічних) знань, умінь і навичок, а й компетентний фахівець у галузі медичного права та законодавства.

НОВА ПАРАДИГМА МЕДИЦИНИ: ІНДИВІДУАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ГРОМАДЯН ЗА СВОЄ ЗДОРОВ'Я

Чирко Т.О.

Науковий керівник: д.філос.н., професор Утюж І.Г.

Кафедра суспільних дисциплін

Запорізький державний медичний університет

У наші дні успіх самореалізації кожної людини залежить від рівня готовності до особистого здоров'я, в основі якого лежить відповідальне ставлення людини до власного здоров'я як важливої цінності. Актуальність громадської охорони здоров'я вимагає постійного пошуку нових ефективних засобів і методів вирішення проблеми зміцнення здоров'я, формування здорового способу життя.

Мета дослідження: визначити сутність індивідуальної відповідальності громадян за власне здоров'я, її структуру та зміст в контексті готовності до збереження особистого здоров'я.

Методи і матеріали: Аналіз літературних джерел і дослідження по темі відповідальності і особистого (індивідуального) здоров'я дозволяють визначити сутність відповідальності за власне здоров'я, її зміст і характеристики. Таким чином, можна говорити про необхідність подальшого вдосконалення системи фізичного виховання у вищій школі та пошуку шляхів підвищення її ефективності в створенні умов, формуванні відповідальності за власне здоров'я, проведення виховних робіт серед молоді та поширення трендів нашого часу «ні, курінню», «я проти вживання алкоголю», «наркотики – це зло».

Результати: Таким чином, відповідальність за власне здоров'я ми визначаємо як інтегральну, цілісну якість особистості, що характеризується усвідомленням соціальної цінності мотивів здоров'я і вмінням контролювати свою поведінку, емоційним ставленням до цієї діяльності. Відповідальність заснована на відносинах залежності і може виступати не тільки як соціальне властивість особистості, але і як елемент його моральної позиції. Вона повинна бути перш за все перед вашою совістю. Тільки це характеризує здатність людини самостійно формулювати моральні обов'язки, вимагати їх виконання, виявляти почуття власної гідності і самоконтроль. Аналіз результатів дослідження дає підстави вважати, що необхідними і достатніми компонентами відповідальності студентів за власне здоров'я є: мотиваційно-ціннісний, когнітивно-рефлексивний, вольовий, емоційно-сенсорний і поведінковий, які тісно пов'язані між собою.

Висновки: В цілому функціонування відповідальності за власне здоров'я здійснюється через взаємодію структурних компонентів. Зв'язки між компонентами утворюють функціональну структуру відповідальності. Відповідальність за власне здоров'я – це недоторканність. Тільки у взаємодії один з одним, інтегруючись в єдине ціле, як необхідні і достатні елементи функціональної системи, вони призводять до появи нової системної якості, яке проявляється в відповідальності за власне здоров'я.